

Kap laika mašينو aš siedo

Aš nu Šėla karčemuos
Atpiedavau i Skouda žemė.
Daug kartu keities ondou šolėnius,
Daug kartu svėrtės so viedro lingava
Senam gondralėzdriu ont stuoga sena.

Nobiega metā. Ont ondaruoka mona
Ėšdėla vakū ronkuom sokvalduotas rokšlas.
Vuo ka važiuoju aš pru truoba sena,
Kāp vėsomet, mon poikė, jauna,
Ī sava jaunus dėinas nokeliauno.

Sustuoja pakelie aš pribudinka sena,
Sokumpusī pri krīžiaus, tratontī nu metu,
So gailestio paveizo
Ī kiaurīnes, kor bova longs ėr duris,
Ī akminī pri slėnkstė so ėšminta doubė.

Vuo atmintie tebstuov ašuoklė krūms nosenės,
Beveik neėšsėrpėnės nie vėinuos ougelės.
Jug mažas suoduos vakū ronkas
Žalės ougas skabė, skabė...
Ašuoklis bova pri pat kelė...

Rūgštoms sotrauks, liob akis, borna...
Po tam, kāp vėsomet, viel biegi tėn,
Kor ožsėdegus lėmpa.
So laikraštio pablėzgėnus cilinderi stiklini,
Mamītė lauks liob vakū
Parbiegontiū ėš pėivū nu žaidėmū
Pri dounas, baltuos kunkulīnės.

Tonkiau somirkčiuoju — ta truoba jug ne mona,
Ne mona vakā jiedė ougas pri pat kelė,
Ne mona gėntės ėe gīvena —
Tik baisė jaunuom dėinuom kvep:
Ožoudo karvės pėina, rego stala.

Ėr dounas kepalū daugībė pri sėinas ont oslana,
Prisokta so druotė pri pošėis rego smutkieli sena Ledėnauskė
Ėr smėlties kapčio rego ėšrausta giliausī,
Kor bolvės žėima suoduos žmuogos pėls,

Kad tuos per speigus nesošalto.

Vuo kamē īr da „vuokitis“
Ēr „paskotēnē puora bieķ“,
Ēš karkla ēšsoktē švēlpelē,
Tarpupirštiūs ēštrīškēs žousēis kažkas minkšts
Ēr ont kleva lapū keptē smēltē ne pīragelē?

Pu biškī soko mašinas raktielī,
Zalkuoriou ož nogaras patiemėjau —
Nu kelē šončiaus vāks pakielē
Katīti maža
Ēr pri savēs glaud, matiau.

Lig ē regieta kažkor ta mergātē:
Ēš šalposniu vainēkus tēp pīniau aš...
Kels pu mašinas tekēnēs dulkiem veike biegdams,
Parlakēna ī šēndēinas gatvē.
Žēnau, ka mona atmēnēma kuojēs
Vaikīstēs tako pri senuos truobuos viel atves...

Jug jegu patink, dėkuo nenuētē,
Senūju žmuoniū ēšmintēis, geroma parsēneštē?